

اخلاق و آداب پزشکی *

تقاضا نماید یا قانون از او بخواهد و با اینکه سلامتی بیمار در اثر رازداری بخطر بیفتد یا اطرافیان او یا جامعه را تهدید نماید و یا اینکه منافع عالی اجتماعی در معرض خطر باشد .

- پزشك تحت هیچ عنوانی نمیتواند به جلب مشتری اقدام کند و تحت هیچ شرایطی نمیتواند به تبلیغ و آگهی دست بزند .

- پزشك از اعتبار و حیثیت کامل در برابر همکاران و حرفه خود برخوردار است .

- وظیفه اولیه و ابتدائی هر پزشك قبول و انجام وظیفه پزشکی و حراست سلامت و بهداشت افراد جامعه بصورت فردی و اجتماعی است .

- پزشك تحت هیچ شرایطی مستقیماً یا غیرمستقیم نمیتواند موجب زیان و صدمه و خسارت به بیمارش بشود و بیمار مجاز است که پزشك خود را خود انتخاب کند .

- مگر در موارد اضطراری (اورژانس) پزشك باید قبل از اقدام بمعالجه سؤالات لازم را در مورد بیماری از بیمار یا کسان او به عمل آورد و اجازه دقیق و روشن برای اجرای مداوای بیمار از خود او یا کسانش که صلاحیت داشته باشند، کسب نماید .

پزشك باید مطمئن شود که بیماریا اقوام او یا کسانی که او را برای معالجه آورده اند توضیحات کافی و روشن که در نحوه معالجه مؤثر است، به او داده اند .

- پزشك باید حتی برای بیمارانی که مرگ آنان اجتناب ناپذیر است اقدامات کامل پزشکی را انجام دهد و از محبت و مراقبت درین تنماید .

- پزشك نباید مستقیم یا غیرمستقیم بیمار خود را بهرنحوی از انحاء فریب دهد یا مرتکب اعمالی شود که موجب فریب جامعه گردد .

- پزشك باید کلیه معالجات ضرور را در مورد بیمار انجام دهد و از آخرین روشها و داروهای موجود برای نجات و اعاده سلامت او یاری بطلبد .

- پزشك باید در حرفه خود ارزش زندگی و حیثیت و آزادی افراد انسانی را مورد توجه قرار دهد .

- پزشك با اختیار کامل و منتهای درستکاری و صداقت و توجه، باید بیمار خود را معالجه کند .

- پزشك باید با توجه به ارزشهای علمی خود و تجارب لازم به حرفه پزشکی اقدام نماید .

- پزشك باید با توجه به قوانین و مقررات مصوبه موجود ، در حد اعلاى ممکن، وظائف خود را انجام دهد و خود را با پیشرفت های زمان هم آهنگ سازد .

- پزشك باید بهنگام انجام اعمال پزشکی بقدرت خویش و موازین مشخصه ای که به آن آگاهی دارد توجه داشته باشد و بهنگام لزوم از راهنمایی بیمار برای مراجعه به پزشكان صلاحیتدار دیگر خودداری نکند .

- پزشك اگر با بیماری مواجه شود که خطر جدی او را تهدید میکند باید تمام تلاش خود را برای کمک به او بکار بندد و آنچه را که در قدرت او است برای نجات بیمار بکاربرد .

- پزشك تحت هیچ عنوان نمیتواند از معالجه بیمار سر باز زند و بهیچوجه امتیازی برای کسی قائل شود یا نژاد و رنگ و مذهب و ملیت و منشاء اجتماعی و خصائل و صفات و مسلک های سیاسی را در کیفیت مراقبت از بیماران مورد نظر قرار دهد .

- پزشك هرگز نمیتواند از معالجه بیمار سر باز زند مگر بدلائل منطقی و صحیح ولی درعین حال باید بیمار را راهنمایی و ارشاد کند که بلا درنگ به پزشك صلاحیت دار دیگری مراجعه نماید .

- خودداری پزشك از انجام وظیفه پزشکی خود بهنگامی قابل توجیه است که دلائل کافی وجود داشته باشد که حرفه و یا حیثیت و اعتبار پزشکی او به خطر می افتد .

- پزشك باید رازدار باشد و اسرار بیماران خود را کما لاحتفاظ کند . پزشك وقتی میتواند اسرار بیمار خود را فاش کند که خود بیمار

- پزشك باید از همکاری با فرد یا کسانی که برخلاف موازین قانون در حرفه پزشکی دخالت میکنند، احتراز نماید.

- پزشك هرگز نباید با افرادی که از راه دروغ بحرفه پزشکی دخالت میکنند و ما هم تجربی یا نظری خود را ارائه می دهند همکاری نماید.

- پزشك با هیچ فرد غیر حرفه ای که مبنای کار او شارلاتانیسم است نباید مراد و همفکری نشان دهد و هرگز نباید وسائل عملی و فکری در اختیار اینگونه افرادی که مبنای علمی و حق قانونی ندارند بگذارد.

- پزشك باید از توسل به تبلیغات در برابر اعمال جدید علم پزشکی احتراز کند و آن را وسیله تبلیغ برای خود قرار ندهد.

- پزشك تشخیص خود را با توجه کافی با آخرین تحقیقات علمی و روشهای پیشرفته باید همگام سازد و توضیحات کافی و روشن برای اعمال خود داشته باشد.

- بهنگام ضرورت و نیاز بمشاوره، پزشك باید بیمار خود را از این مسئله آگاه کند و افراد صلاحیت داری که در رشته مورد نیاز بیمار تخصص داشته باشند بهمکاری دعوت نماید.

- پزشك باید بویکار دعوت شده توضیحات کافی بدهد و کلیه اسناد و اوراق لازم را در اختیار او بگذارد.

- پزشك مشا ر باید به پزشك معالج کلیه نظریات خود را دقیقاً و کتباً اعلام دارد.

- مگر در موارد فوری، پزشك مشاور یا پزشك متخصص نمیتواند پزشك معالج بشود مگر با موافقت پزشکی که قبلاً بیمار را معالجه نموده است.

- پزشك اگر در موارد فوری بر بالین بیماری برود و او را مورد معالجه قرار دهد، پزشك معالج او محسوب میشود و تاموقعی که پزشك دائمی و معالج بیمار بر بالین او حاضر نشود مسئولیت بعهد او خواهد بود و پس از حضور پزشك معالج اگر موافقت نماید بعداً هم میتواند بیمار را تحت مراقبت خود قرار دهد.

- پزشك اورژانس باید بلادرنگ پس از حضور پزشك معالج کلیه اطلاعات و اقداماتی که بعمل آمده است با اطلاع او برساند.

- اگر پزشکی بیمار خود را به پزشك دیگری توصیه کند باید تمام مسئولیت ها را روشن و خود را در آن سهم بداند تا زمانیکه پزشك جدید تمام مسئولیت را بپذیرد.

- بهنگام معرفی بیمار به پزشك تازه، پزشك معالج باید تمام اطلاعات و نظریات خود را کتباً درباره بیمار به پزشك معالج جدید اعلام دارد.

- پزشك باید از امور زیر احتراز کند:

الف - انتظار مادی از بیمار پیش از حد توانائی مالی او.

ب - عدم توجه به مقررات بیمه و با استفاده خارج از حدود تعیین

- پزشك حق ندارد قدرت جسمی و یا روحی بیمار را تضعیف کند و فقط بدلائل درمانی یا پیشگیری می تواند اقدامات لازم را معمول دارد.

- پزشك جز داروهای ضرور هیچ داروی دیگر نباید برای بیمار تجویز نماید.

- پزشك نباید خارج از حدود علمی عمل کند و داروی شناخته نشده را تجویز نماید و در تحقیق و تشخیص بیماری روشهای ناکامل و آزمایش نشده را بکار بندد.

- پزشك با بیمار و کسان او باید منتهای همکاری را نشان دهد تا منافع اجتماعی و قانونی بیمار مصون از هر گونه تعرض باشد.

- مگر در موارد استثنائی که دلیل موجه موجود باشد پزشك مکلف نیست که تشخیص خود را پنهان کند مگر اینکه در سر نوشت بیمار مؤثر باشد در این حالت میتواند تشخیص خود را از بیمار و کسان او مخفی نگاه دارد.

- پزشك بهنگام انجام حرفه پزشکی باید در زمینه های جسمانی و روحی و احساسی راهنماییهای ممکن را به بیمار بنماید.

- پزشکی که در عمل پیوند زنی (Greffic) یا انتقال قسمتی از بدن دیگران به بدن بیمار دخالت داشته حق ندارد گواهی مرگ بیماری را امضا نماید که قسمتی از اعضا و جوارح او را به بیمار دیگری پیوند کرده است.

- پزشك با زین و یا پزشك متخصص باید اعمال زیر را در مورد بیمار انجام دهد.

الف - به بیمار وظیفه خود را تفهیم نماید.

ب - او را از دادن قسمتی از اعضای بدن خود بد دیگری مطلع کند و در صورتیکه انجام این عمل برای او زیان داشته باشد آنرا یادآوری نماید.

پ - از انجام هر گونه عملی که احساسات بیمار را جریحه دار کند یا عقیده و اعتماد او را نسبت به پزشك متزلزل سازد خودداری نماید.

- پزشك حق ندارد کسانی را که صلاحیت علمی و فنی ندارند بکار گیرد و از آنان بعنوان کمک استفاده نماید.

کسانی که با پزشك همکاری میکنند باید از مراجع صلاحیتدار اجازه نامه کاری که انجام میدهند داشته باشند.

- پزشك بدون دلائل طبی حق ندارد به بیمار نسخه ای یا گواهی بدهد که با اجازه گرفتن مشروبات الکلی خاص یا داروهای روان درمانی داده میشود.

- پزشك حق ندارد عناوینی برای خود بکار ببرد که موجب شود گمان کنند او روش استثنائی بدون تجارب علمی بکار میبرد.

- شده در مورد بیماران بیمه شده .
- پ - قبول کمیسیون در کاری که با حرفه پزشکی ارتباط دارد.
- ت - تقسیم ویزیت با افراد دیگر .
- ث - دادن اطلاعات غیر صحیح .
- ج - بازگو کردن اسرار بیمار و یا داروهای او که استعمال کرده است .
- چ - تضمین معالجه بیماری .
- ح - بدون داشتن گواهی نظام پزشکی بجره طبابت اشتغال ورزیدن .
- خ - قبول عضویت انجمن و یا مؤسسه‌ای که بجره پزشکی احترام نمیکند .
- د - دادن نسخه داروهای مخصوص بخاطر شرکت در فروش آنها .
- ذ - تجویز داروهای روان پزشکی یا مخدر یا الکلی برای تسکین بخشیدن بیمار در موارد غیر ضرور که میتوان داروهای مشابه و بدون مواد مخدر تجویز کرد .
- ر - اقدام به امور پزشکی در حالیکه خود خستگی روانی داشته باشد .
- ز - دایر کردن مطب دوم بدون آنکه مستقیماً خود در آن حضور داشته باشد .
- پزشک کشیک یا پزشک بازرسی باید کلیه مسائلی که درباره بیمار بنظرش میرسد به پزشک معالج خبر دهد تا وی بتواند رأساً تصمیم بگیرد و در صورتیکه پزشک دیگری غیر از خود او در امر معالجه دخالت کند باید زیر نظر پزشک معالج باشد .
- پزشک باید مشخصات خود را بر سر نسخه و گزارشهای پزشکی چاپ نماید و پس از اسم و مشخصات خود، کلمه M.D (دکتر پزشکی) - نام و نشانی - شماره تلفن - شماره پروانه نظام پزشکی - ساعت مطب و در صورت داشتن تخصص ، رشته‌ای که در آن بوسیله مراجع صلاحیتدار متخصص شناخته شده است، ذکر نماید .
- پزشک میتواند تابلویی برای اعلان در خارج از مطب بزند که فقط قابل رؤیت باشد و دو تابلو هم به اندازه‌های ۳۲ سانتیمتر در ۶۴ سانتیمتر در داخل مطب داشته باشد. روی این تابلوها هیچ چیز جز نام ساده و علامت M . D (پزشک) نمیتواند نوشته شود .
- پزشک بهیچوجه حق ندارد از تابلوهای نئون یا فلورسنت استفاده کند .
- پزشک بهیچوجه حق اعلان و چاپ و نشر آگهی تحت هیچ شرایطی و بهیچ عنوانی را ندارد و حق چاپ نام خود را بصورت آگهی در دفتر تلفن یا هر گونه نشریه‌ای شبیه به آن ندارد .
- هر پزشکی که در يك کلینیک یا استیتو یا موسسات دیگر
- پزشکی کار میکند باید نام و نشانی و تخصص خود را کاملاً روشن و واضح برای اطلاع کلیه کارمندان آن موسسات ارسال دارد .
- پزشک هرگز نمیتواند نشریه‌ای منتشر سازد مگر با توجه به مواد ذکر شده در بالا .
- پزشکی که بخواهد عقاید و نظرات خود را ابراز نماید باید از مطالب زیر احتراز کند :
- الف : درباره خود یا موسسه‌ایکه وابسته به آن است تبلیغ نکنند .
- ب : هرگز در تنظیم اخبار جعلی یا گواهی جعلی برای يك روش جدید پزشکی یا داروی جدید شرکت ننمایند .
- پ : توجه مردم را درباره يك بیمار که معالجه کرده است ، جلب نکنند .
- پزشک موظف است که سازمان نظام پزشکی را از وجود افراد ناصالح و ناپاک که اطمینان به اعمال خلاف آنان دارد مطلع سازد و هر گونه دخالت را از طرف افراد فاقد صلاحیت و یا هر کسی که برخلاف اخلاق پزشکی عمل میکند بلا درنگ به اطلاع نظام پزشکی برساند .
- پزشک موظف است بکلیه اطلاعات درخواستی نظام پزشکی پاسخ صحیح و سریع بدهد و هر گونه سئوالی که از طرف آن بشود فوراً جواب بدهد .
- پزشک موظف است به نظام پزشکی یا مقامات مسئول قضائی درباره تشخیص ، تجویز ، نوع داروها ، فرمول داروهای که داده است اگر سؤال شود، توضیح کافی بدهد .
- پزشک باید از همکاری و دخالت و هم‌آهنگی در امور پزشکی یا جراحی که برخلاف مصالح بیمار باشد خودداری کند .
- پزشک تحت هیچ شرایطی حق ندارد خود را متخصص در اموری که تخصص ندارد نشان دهد یا عنوان آنرا به کار برد .
- پزشک باید از هر گونه عملی که موجب انحراف فکری همکارانش میشود احتراز کند .
- پزشک باید بجمردی که از حرفه پزشکی دست کشید یا نشانی خود را عوض کرد مراتب را به نظام پزشکی اطلاع دهد .
- پزشک حق ندارد نسخه خود را سفید امضاء کند یا داروهای ناخوانا بنویسد یا مقدار داروها را کاملاً معین ننماید .
- در موارد فوری و اورژانس پزشک مکلف است از همکاران صلاحیتدار خود که از طرف مریض یا اقوام او حضورشان درخواست شده ، بلا درنگ استفاده نماید .